

[Frøkjær.]

Ekspropriationsbestemmelsen, og jeg synes næsten, den ærede Ordfører for Socialdemokraterne kunde have udeladt den stærke anbefaling af Ekspropriationsbestemmelsen, naar den er udeladt af Forslaget.

Forslaget er nu saa grundigt gennemgaaet her baade af Ministeren og af de to ærede Ordførere, som nu har talt, at jeg ingen Anledning finder til nu at komme dybt ind paa Enkeltheder. Mit Partis Stilling er tilkendegivet af mine Meningsfæller i Folketinget, men der er et Punkt, som Forhandlingerne særlig har drejet sig om, og som der er Uoverensstemmelse om, nemlig Overdragelse af den Jord, Staten skaffer. Det vil jeg gerne omtale lidt nærmere. Lad mig først sige, at vi Konservative ikke er imod Udstykning, som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne mener. Vi vil gerne være med til, som der staar i Lovforslagets § 7, at fyldestgøre Efterspørgselen efter Jord til Oprettelse af mindre Landbrug, fordi vi mener, at Staten kan købe Jord billigere, end private kan købe. Og selv om vi ikke siger som Venstre, at Ministeren kan faa alle de Penge, han vil have — det udtalte Venstres Ordfører i Folketinget —, er vi dog villige til at bevilge tilstrækkelige Midler, selv om jeg mener, at man skal gaa varsomt frem i de Tider, vi lever i; man skal ikke ligefrem opfordre de unge til at oprette Husmandsbrug. Vi siger til de unge: her er et Tilbud, saa maa I selv bestemme, om I tør tage Ansvaret for at oprette Husmandsbrug paa de Betingelser, Rigsdagen nu byder.

Lad os da se lidt paa, hvad det er for Brug og Betingelser, Staten eller Rigsdagen nu tilbyder. Den højtærede Landbrugsminister — jeg tror ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokraterne — sagde, at dette Lovforslag er en nøjagtig Fortsættelse af den gældende Lovgivning. Det er nu ikke helt rigtigt, der er Forandringer. I § 13 staar der f. Eks.:

„Ved Salget erlægges ikke nogen Købesum, men der paalægges Parcellen en periodevis bestemt, halvaarlig Afgift.“ I den gamle Lov staar der, at man „overlader“ Jorden. Her i Lovforslaget staar altsaa „Salget“. Man skulde egentlig mene, at vedkommende, naar det er et Salg, faar Jorden til Eje, men der skal altsaa betales en halvaarlig Afgift. Det er noget nyt, man her har indført, naar man siger „Salget“, medens der staar i den gamle Lov af 4. Oktober, at man „overlader“ Jorden.

Saa staar der ogsaa:

„Under i øvrigt lige Forhold har den,

der har ringest økonomisk Mulighed for alene ved egen Hjælp at erhverve selvstændigt Jordbrug, Fortrinsret.“

Det er ogsaa noget nyt. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man har sat det ind i Lovforslaget. Der staar i Lovforslagets § 4, at vedkommende skal være i Besiddelse af de Midler, som er nødvendige til Oprettelse af et mindre Landbrug. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man har indsat den nævnte Bestemmelse; jeg synes, det netop gælder om, at de unge, som skal overtage saadanne Brug, har vist, at de selv kunde sammenspare nogle faa Penge, saa de derved fik Mulighed for at erhverve et saadant Jordbrug.

I § 14 staar der, at er Parcellerne ikke særskilt ansat til Grundskyld, foretager Vurderingsmyndighederne i Henhold til Loven af 7. August 1922 en særskilt Ansættelse til Grundskyld. Saa kommer der noget, som jeg ikke kan forstaa, man har indsat i Lovforslaget: at i det Tilfælde, at en Parcel ikke er i middelgod Kultur, skal Statens Jordlovsudvalg være bemyndiget til for en vis Aarrække at bevilge et forholdsmæssigt Afslag i den i § 15 fastsatte Jordrente. Og i det næste Stykke: at hvis en Parcel ved Overtagelsen er i særlig god Kultur, kan der afkræves Parcellisten et særligt Vederlag derfor. Jeg synes næsten, man kunde bruge det Udtryk, som den højtærede Landbrugsminister har brugt i Folketinget om den af Venstre foreslaaede Forskelsprioritet. Jeg synes, det er ganske urimeligt at foreslaa noget saadant her. Men det er vel ogsaa paa Grund af Forskellen fra Loven af 4. Oktober 1919, hvorefter Jorden overlades til Brugeren efter den Værdi, Jorden vilde have som hørende til en middelstor Bondegaard, medens det med Hensyn til Grundskylden er saadan, at Vurderingsraadet skal fastsætte Grundskylden, og Vurderingsraadet skal vurdere Jorden som hørende til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur. Det er altsaa Forskellen mellem Loven af 4. Oktober 1919 og Lovforslaget her, at her skal man vurdere Jorden som værende i middelgod Kultur. Det skulde man ikke efter 4. Oktober-Loven. Det er altsaa nu Vurderingsraadet, som skal skønne over, hvad det Stykke Jord er værd, som den paa-gældende overtager. Men er det nu den rigtige Værdi? Den rigtige Værdi skulde egentlig være den Værdi, som Jorden kan købes til. Men naar Vurderingsmændene skal ansætte Grundskylden, altsaa vurdere Jord som hørende til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur, kommer det meget an paa, hvordan disse Vurderings-